

Хванали царския синъ и тъкмо да го окачатъ на вѣжето, воденичарката хвърлила отъ главата си вѣнчалния вѣнецъ, спуснала се къмъ бесилката и извикала:

— Стойте, чакайте, не го бесете! Истинския царски синъ е той, а лъжливия съмъ азъ! Обѣсете мене!

Тогавъ царъ Златомиръ заповѣдалъ да се спре бесенето и повикалъ воденичарката да му разправи кой е кривия, кой е правия. Съ сълзи на очи воденичарката разправила всичко отъ начало до край, а мъдриятъ царъ Златомиръ слушалъ, слушалъ и най после рекълъ:

— Щомъ е така, азъ ще те взема за моя втора дъщеря и ще те ожена за царския синъ. По тоя начинъ ще се изпълни и твоето желание, и неговото желание, и желанието на баща му да се ожени за царска дъщеря.

Вдигнала се тогавъ новата сватба, още по-весела и по-голяма и траяла четиредесетъ дни и четиредесетъ нощи. А на четиредесетъ и първия день царъ Златомиръ казалъ на царския синъ:

— Вземи си сега булката и я отведи при баща си. Ако те попита, чия дъщеря е — кажи му: питай царъ Златомира, той ще ти каже.

Взелъ царскиятъ синъ булката и я отвелъ при баща си. А баща му го попиталъ:

— Кажи, сине, право, чия е тая мома?

— Питай царъ Златомира, той ще ти каже — отвърналъ царскиятъ синъ.

— Щомъ ме праща да питамъ царъ Златомира, негова ще е, — си помислилъ царътъ, прегърналъ сина си и му кизалъ:

— Ти излѣзе послушенъ синъ, изпълни желанието на баща си. Ела сега и царувай вмѣсто мене, защото азъ остарѣхъ.

Качилъ се царскиятъ синъ на престола и рекълъ на младата булка:

— Ето, отъ воденичарка ти стана царица. Кажи сега, имашъ ли още нѣкое желание?

Тогавъ тя му разправила за бѣлото магаре, какъ дошло само предъ воденицата, какъ я съветвало въ всичко, какъ ѝ помагало по пѣтя и съ сълзи на очи се замолила да тръгнатъ хора изъ царството да го намѣрятъ и откупятъ.

— Това е най-лесно нѣщо — засмѣлъ се младиятъ царъ и пратилъ веднага хора изъ царството. Следъ три дни бѣлото магаре било докарано въ двореца. Вързали го царскитѣ слуги на царскитѣ ясли, дали му царско сѣно да яде и започнали да му